

[Hans Pinstrup.]

Havnen som Følge af Tilsanding anspændte Budget vil de planlagte Arbejder ikke kunne gennemføres uden Støtte fra Statens Side.

Jeg henstiller til den højtærede Minister at stille Forslag om Bevilling af hele det ansøgte Beløb, 26 000 Kr., af Hensyn til den Betydning, et Dækmoelanlæg vil have for Havnen Brugbarhed og Økonomi. Det vil da ogsaa være naturligt, at et paabegyndt Arbejde fuldføres. Jeg henstiller til de forskellige Partier at give Tilslutning hertil, thi det er af op hjælpe og støtte Landets Næringsveje maa dog være Tidens Hovedopgave og ligesaa at afhjælpe Arbejdsløsheden gennem Udførelse af produktivt Arbejde som det foreslaaede fremfor de mange ofte store Bevillinger til uproduktive Formaaler.

Jeg har endnu en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, nemlig at den forældede Lovgivning vedrørende Snerydning af vore Veje tages op til Revision. I Vintre med megen Sne betyder den nuværende Ordning en urimelig Byrde for Grundejerne paa Landet. Vejene forlanges ryddet i dobbelt Bredde af Hensyn til Biltrafikken. Dette bevirker, at man ofte i Ombud forlanger flere Folk, end Ejendommenes Drift kan undvære; de tilsiges trods store Afstande til Rydning af Hovedvejene, medens Bivejnettet, der har særlig Betydning for Landbrugets Transport til Slakteri, Mejeri o. s. v., ofte maa henligge i ufarbar Stand i længere Tid.

Vi maa erkende, at Tiden er løbet fra den nuværende Ordning. Bilerne kan ikke vente en Ugestid paa Vejenes Opkastning, og Arbejdet bliver uoverkommeligt for Beboerne af faste Ejendomme, særlig paa tyndt befolkede Egne. Tidens Midler, motordrevne Sneplove, maa tages mere i Brug, og Rydningspligten maa fordeles paa et mere tidssvarende Grundlag. Til Rydning af Vejene vil en Del af Motorskatten faa en naturlig og rimelig Anvendelse, da det dog er lige saa nødvendigt at holde Vejene rydelige som at anlægge og udbedre dem. Jeg henstiller til den højtærede Minister, at denne forældede Lovgivning tages op til Revision.

Dernæst har jeg en Henvendelse at rette til den højtærede Landbrugsminister. I Fordelingen af Tilskuddet til landøkonomisk Konsulentarbejde har Ministeren ligesom sidste Aar sat det landøkonomiske Arbejde, der udføres af Konsulenter ved Regnskabsføring og Grundforbedring, i en lavere Klasse end andet landøkonomisk Konsulentarbejde. Som det vil være Ministeren bekendt, er der gentagne Gange

fra mange Sider, sidst fra Repræsentanter for Husmands- og Landboforeninger, protesteret mod denne Deling, idet man finder, at netop i denne Tid er landøkonomiske Arbejder paa disse Omraader af meget stor Værdi.

Jeg skal tillade mig at begrunde dette for det landøkonomiske Regnskabsarbejdes Vedkommende. Naar Talen er om Forbedring af de enkelte Landbrugsbedrifters Økonomi — hertil er det jo, at Tilskuddet til det landøkonomiske Arbejde gives —, saa ved enhver, som har Forstand paa disse Ting, at det er af afgørende Betydning, at man i de enkelte Bedrifter har det rette Forhold mellem de forskellige Produktioner, mellem Markbrug og Husdyrhold, at Vægten er lagt paa de rigtige Grene inden for Produktionen. Men Husdyrbrugskonsulenten ser Husdyrholdet, ikke Markbruget, Planteavlskonsulenten ser Markbruget, ikke Husdyrholdet. Begge savner Muligheden for at se, om det rette Forhold er til Stede, hvilket Regnskabskonsulenten eller, hvad han egentlig burde kaldes, Driftskonsulenten umiddelbart har i Regnskabet.

Dette gælder paa alle Omraader. Alt røbes igennem et rigtigt ført Landbrugsregnskab, og den kyndige Regnskabskonsulent vil herudfra danne sig et Helhedsindtryk af Bedriften, som ikke kan skaffes til Veje paa anden Maade. Det kan ikke ses uden paa en Landbrugsbedrift, hvordan Økonomien er. Over for daarlig Økonomi i en Bedrift kan den dygtige Regnskabs- eller Driftskonsulents Virksomhed sammenlignes med Lægens. Han vil kunne paavise Aarsagerne, det er den første Betingelse for Helbredelse.

Som Følge af, at de mange Landbrugsbedrifter er af nogenlunde samme økonomiske Struktur, vil de Regnskabsresultater, der naas, komme de Tusinder af Landbrugsbedrifter til gode. Al Planteavl- og Husdyrbrugsarbejde har til Formaal at medvirke til Forbedring af de økonomiske Resultater i de enkelte Bedrifter. Men man arbejder i denne Henseende i Blinde, saafremt man ikke i Forvejen kender det økonomiske Resultat. Der findes i Dag næppe nogen ansvarlig Landøkonom paa Husdyrbrugets eller Planteavlens Omraade, der tør undvære det Fundament, som publicerede Regnskabsresultater udgør ogsaa for hans Virksomhed. Regnskabsarbejdet er i Virkeligheden Fundamentet, Grundlaget for det øvrige landøkonomiske Arbejde.

Derfor er det uholdbart, ja, taabeligt, at der lægges Hindringer i Vejen for dette Arbejde, og at det regnes for ringere end